19. புறங்கூறாமை

181. *அறங்கூறா னல்ல செயினும் ஒருவன்*
புறங்கூறா னென்றல் இனிது

அறநெறிகளைப் போற்றாதவனாக இருந்தாலும்
அறச் செயல்களைப் புரியாதவனாக இருந்தாலும்
அத்துணைப் பெரிய விடயமில்லை !
அடுத்தவர் பற்றி புறங்கூறாமல் இருப்பதே இனிது !

182. *அறனழீஇ யல்லவை செய்தலின் தீதே*
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை

முகம் பார்த்துப் பேசும் போது
முகத்துதியாக பொய்யாக சிரித்துப் பேசி
முன்னெதிரில் இல்லாத போது பழித்துப் பேசும்
முள்ளெனக் குத்தும் புறங்கூறுதலின் தீது
முறையற்ற செயலினும் தீதாம் !

183. *புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்*
அறங்கூறும் ஆக்கந் தரும்

அடுத்தவரைக் காணும் இடத்தில் ஒன்றாய்
அவரைக் காணாத இடத்தில் இன்னொன்றுமாய்
அளவில்லாப் புறங்கூறி வாழ்வதைவிடச் சாவது
அறநூல்கள் அறிவுறுத்துகிறப் புண்ணியம் ஆகும் !

184. *கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க*
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்

கண்ணோடு கண் பார்த்து ஒருவரது குறைகளைக்
கடுமையாகச் சொன்னாலும் சொல்க !
கண் முன்னால் இல்லாதவரை முதுகுக்குப் பின்னால்
கழந்துரைத்து புறங்கூறுவது தவிர்த்திடுக !

185. *அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்*
புன்மையாற் காணப் படும்

மருகி புறம் கூறும் சொல்லே – அவன்
மனம் அறம் விரும்பவில்லை என
மத்தளமிட்டுக் காட்டிவிடும் !

186. *பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளுந்*
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்

பிறர் மீது பழி கூறுபவர் மீது
பிறர் அவரின் பழிச் செயல்களைப்
பிரித்தாய்ந்து அவற்றின் குற்றங்களைப்
பிணைத்துப் பழிப்பார்கள் !

187. *பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி*
நட்பாடல் தேற்றா தவர்

மகிழ்வுடன் பழகி
மலரும் நட்பை தொடரத் தெரியாதவர்கள்
மனதை வருத்துமளவு புறங்கூறி
மற்ற நண்பர்களையும் பிரித்து விடுவர் !

188. *துன்னியார் குற்றமுந் தூற்றும் மரபினார்*
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு

தூய்மையாகப் பழகியவரின் குறையைக்கூட
தூற்றிப் புறம் பேசுவோர் – பழகாத
தூரத்தில் இருக்கும் அயலாரை எப்படி எப்படியோ
தூற்ற மாட்டார்களா என்ன ?

189. *அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்*
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை

முதுகுக்குப் பின்னால் ஒருவரைப் பற்றி
முழுதாகப் புறங்கூறுவோர் உடல் பாரத்தை
முதற்கொண்டு தாங்கிச் சுமப்பதே
முதிர் அறம் என்கிறதோ பூமி ?

190. *ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்*
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு

மற்றவர் குற்றத்தைக் காண்பவர்கள்
மனதில் தம் குற்றத்தை எண்ணிவிட்டால்
மறுபடியும் புறங்கூறும் பழக்கம் போகும் ! – அதனால்
மண்ணுயிர்க்கும் தீதில்லையே !